

Informations-bedraget

23. juli 2019

I mit opslag fra d. 21. juli kaldte jeg brugen af informations-metaforen et bedrag. Lad mig forklare nærmere.

Efter moderne opfattelse er et gen et område af DNAet, der efter passende RNA-redigering specificerer dannelsen af et protein- eller RNA-molekyle. En organismes adfærd er kun yderst sjældent bestemt af et enkelt proteins aktivitet. At 'gemme' en adfærd som information i generne er derfor ikke nogen simpel sag. Adskillige gener skal involveres og deres aflæsning synkroniseres. Det er netop derfor, populationsgenetikerne har forkastet idéen om instinkter til trods for dets opfinder, Konrad Lorenz' berømmelse. Sagen er, at gen-information kun sjældent kan forklare noget som helst. Som vi så i eksemplet med kemotaxi, er almindelig biokemi fuldt tilstrækkeligt til at forklare mekanismen. At tale om information i den sammenhæng øger kun forvirringen.

Men at tale om information i generne øger ikke blot forvirringen, det bortleder også opmærksomheden fra den mere naturlige forklaring, som er tegn-teoretisk, eller altså semiotisk. Det er cellens kontinuerlige måling af glukose-koncentrationen (tegnet), der får den til at regulere bevægelses-retningen.

At indføre begrebet information i denne sammenhæng er et bedrag, både fordi det reelt ikke forklarer noget, og fordi det, som det faktisk antages at forklare, er af tegn-teoretisk art, og ikke af genetisk art